

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 19 februari 1941 kl. 3 e. m.

*Utlåtande i anledning av väckt motion om viss utredning rörande
den lägre fiskeriadministrationens omorganisation.
(2:a avd.)*

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 151, av herr *Sundström* i Skövde *m. fl.* har hemställts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning rörande den lägre fiskeriadministrationens omorganisation i vad det rör områden för sötvattensfisket, varvid särskilt må beaktas, att fiskerinäringens egna organisationer beredas möjlighet att öva avgörande inflytande på de frågor, som nämnda administration har att handlägga, samt att de förslag, vartill utredningen kan föranleda, må framläggas för riksdagen.

Till ledning vid bedömandet av de i motionen behandlade frågorna anser sig utskottet böra lämna följande redogörelse.

Högsta myndighet i frågor rörande fisket inom riket utövas under jordbruksdepartementet av lantbruksstyrelsen, vilken myndighet enligt den för densamma utfärdade instruktionen har att med uppmärksamhet följa fiskerinäringens tillstånd och utveckling såväl inom landet som ock, i den mån det är möjligt, i utlandet samt att, efter omständigheterna, själv vidtaga eller hos Kungl. Maj:t föreslå de åtgärder, som ämbetsverket anser lämpliga för denna närings befrämjande.

Under lantbruksstyrelsen lyder statens lokala fiskeriadministration, vid vilken äro anställda fiskeriintendent, fiskeriingenjör och fiskeristipendiater. Med avseende å fiskeriintendenternas tjänstgöring är riket indelat i sju distrikt, nämligen beträffande fisket efter söt- och bräckvattenfiskar i fem samt beträffande fisket efter egentliga havsfiskar jämte fisket efter ål vid kusterna och i havet i två distrikt. Söt- och bräckvattensdistrikten benämnas östra, södra och mellersta, samt nedre och övre norra distrikten. Kust- och havsdistrikten äro benämnda österhavets och västerhavets distrikt.

Den lokala eller lägre fiskeriadministrationen inom de särskilda länen i riket handhas för närvarande av hushållningssällskapen, vilka liksom inom andra områden av lantbruket och dess binärningar jämväl i åtskilliga fiskefrågor av staten anlitas som mellanhand mellan staten och de enskilda, t. ex. vid utdelande av åtskilliga bidrag av statsmedel till fiskets befrämjande o. s. v. För behandling av fiskefrågor ha inom tjugutvå av landets tjugusex hushållningssällskap utsetts särskilda fiskerinämnder eller -styrelser. Värmlands och

Skaraborgs samt Älvsborgs läns norra hushållningssällskap ha vidare gemensamt utsett en särskild fiskerinämnd för behandling av frågor rörande fisket i Vänern. Vid hushållningssällskapen finnas dessutom anställda tjänstemän med uteslutande uppgift att handlägga frågor om fisket, de s. k. länsfiskeritjänstemännen. För Vänern har den förut berörda fiskerinämnden för sagda sjö tillsatt en särskild fiskeritjänsteman. Till avlönande av de nämnda fiskeritjänstemännen åtnjuta hushållningssällskapen bidrag av statsmedel. Som allmänt villkor härför är föreskrivet, att vederbörande fiskeriintendent skall vara ledamot av hushållningssällskapens fiskerinämnder eller -styrelser, därest sådana finnas tillsatta. Fiskerinämnderna och -styrelserna samt de berörda tjänstemännen utgöra hushållningssällskapens verkställande organ i fiskefrågor. De ha sålunda att vidtaga åtgärder för fiskodling, avsättning av fisk, förbättrande av fiskemetoderna m. m. samt att tillhandagå allmänheten med råd och upplysningar i fiskefrågor.

Inom Göteborgs och Bohus län har hushållningssällskapet därstädes överlåtit sin verksamhet i berörda avseende på en sammanslutning av länets fiskare benämnd Göteborgs och Bohus läns havsfiskeförening. Ett liknande förfaringssätt har beträffande havsfisket tillämpats inom Malmöhus län. Hushållningssällskapen i sistnämnda båda län torde dock gentemot det allmänna vara ansvariga för användandet av till fiskets gagn mottagna statsbidrag inom länen.

Motionärerna anse, att den lokala fiskeriadministrationen inom länen bör helt skiljas från hushållningssällskapens verksamhet och i stället överföras på större lokala sammanslutningar av fiskare, där sådana finnas, samt att i vad avser den lägre lokala fiskeriadministrationen — i vart fall i fråga om sötvattensfisket — riket bör uppdelas i distrikt huvudsakligen sammanfallande med de olika nederbördsområdena med en fiskerinämnd i varje. Den nuvarande organisationens svagheter framtråda enligt motionärerna tydligast vid behandlingen av fiskefrågorna i sådana inom landet belägna större sjöar, vilkas vattenområden sträcka sig inom flera hushållningssällskaps förvaltningsområden, samt vid hushållningssällskapens handläggning av ärenden angående restitution av erlagd bensinskatt.

Beträffande vad som i motionen i övrigt anföres får utskottet hänvisa till densamma.

Under behandlingen inom utskottet av förevarande motion har kommit till utskottets kännedom, att *en framställning i liknande syfte tidigare ingivits till Kungl. Maj:t*. I en till Kungl. Maj:t den 13 september 1939 inkommen skrift har nämligen C. O. Larsson, Sjötorp, under åberopande av i huvudsak samma skäl som anföres i motionen anhållit om utredning rörande den lägre fiskeriadministrationens ordnande. Över nämnda ansökning har lantbruksstyrelsen med bifogande av yttranden av fiskeriintendenterna i riket samt Föreningen Sveriges länsfiskeritjänstemän avgivit utlåtande den 6 maj 1940. Genom beslut den 31 maj 1940 har härefter Kungl. Maj:t förordnat, att an-

sökningen jämte de över densamma avgivna yttrandena skulle överlämnas till hushållningssällskapsutredningen för att — efter samråd med 1940 års fiskerikommitté — av utredningen tagas i övervägande vid fullgörandet av dess uppdrag.

Arbetet inom de båda nämnda utredningarna pågår alltjämt.

Utskottet.

De av motionärerna framförda synpunkterna synas utskottet förtjäna visst avseende. Emellertid har, som i det föregående nämnts, vid motionens behandling inom utskottet framkommit, att en ansökning i motionens syfte och med liknande motivering tidigare av annan person ingivits till Kungl. Maj:t. Nämnda ansökning har, sedan utlåtanden över densamma avgivits av lantbruksstyrelsen, fiskeriintendenterna i riket samt Föreningen Sveriges länsfiskeritjänstemän, av Kungl. Maj:t jämte de nyssnämnda utlåtandena överlämnats till hushållningssällskapsutredningen för att — efter samråd med 1940 års fiskerikommitté — av utredningen tagas i övervägande vid fullgörandet av dess uppdrag. Motionärernas önskan om en utredning i förevarande fråga synes alltså redan ha vunnit beaktande. På grund härav synes någon åtgärd från riksdagens sida i anslutning till motionen icke erforderlig.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet,

att motionen II: 151 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 18 februari 1941.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Tjällgren, Carl Eriksson, Granath, Gabrielsson, Alfred Andersson, Mannerskantz, von Stockenström* och *Anderberg*; samt

från andra kammaren: herrar *Andersson i Löbbo, Hedlund i Häste, Andersson i Tungelsta, Gustafson i Vimmerby, Ericsson i Sörsjön, Carlström, Mäler* och *Andersson i Hyssna*.